

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
מחבר הספר "דע לך בני"

פרשת שמיני- כשרות המאכלים

בשנות השבעים היה נהוג בניו יורק לארח צעירים רבים בשכונת קראון הייטס. המטרה היתה להעניק לאותם צעירים את האפשרות לחוות שבת חסידית.

באחת השבתות הללו התארחו שתי בנות מדרום קרוליינה בקראון הייטס בביתו של מרדכי גוטניק ומשפחתו שהתגוררו בשכונה בשעתו.

בסעודת שבת השיחות התמקדו כמובן בנושאי יהדות. הבנות התעניינו בכל מה שליהדות יש להציע ולמדו הרבה דברים חדשים, כמו הדלקת נרות שבת, קידוש, נטילת ידיים ועוד כהנה וכהנה. הכל היה חדש בעיניהן, והשיחה גלשה גם לנושא הכשרות, על חלבי ובשרי ושאסור לערב בין שניהם, ושצריכים סט כלים נפרד וכו'.

בסוף הארוחה, הגישו לשולחן גלידה עסיסית והבנות נאלמו דום. הן לא הבינו מה מתרחש לנגד עיניהן; רק עכשיו דיברו על הפרדה בין בשר וחלב, והנה כאן מגישים להם מיד אחרי מנת העוף שהן אכלו - גלידה שהיא בוודאי חלבית (רק גלידה כזאת הן הכירו...). הן סברו לתומן שאולי יש כאן בוחן כלשהו שנועד לבדוק כיצד הן יבחרו לנהוג. בקיצור, הן חששו לומר מילה כלשהי כדי שלא לבייש את עצמן או את המארחים שלהן.

בעלת הבית שמה לב למבוכה של הבנות, ומיד הבהירה להן שזאת גלידה פרווה שאין בה שום מרכיב חלבי. כך נמשכה לה הסעודה. למחרת השתתפו הבנות בהתוועדות של הרבי, ואחרי השבת הן חזרו לביתן.

כמה שבועות לאחר מכן, הגיע מכתב תודה מאת אחת הבנות שבו היא מציינת את הנאתה מהחוויה החסידית במסגרת השבת אצל משפחת גוטניק. היא כתבה על התרשמותה מהרבי ומההתוועדות, וכן מודה למשפחת גוטניק על האירוח הנפלא.

בשולי המכתב, אחרי החתימה, היא הוסיפה: "סיפרתי לאמא שלי על גלידת הפרווה שהגשמתם לשולחן בסיום הארוחה. היא הסתקרנה מאד, והיא מעוניינת לדעת את המתכון של הגלידה הזאת".

הרב גוטניק קיבל את המכתב והחליט להכניס אותו אל הרבי. הוא חשב לעצמו: הרי הרבי מקבל כל העת מכתבים מלאים וגדושים בצרות של יהודים שמבקשים ישועה וברכה. הנה מכתב שיכול להביא גם נחת רוח לרבי...

הוא הכניס את המכתב אל הרבי ואכן קיבל תשובה; הרבי השיב שהמכתב אכן גרם לו נחת רוח והוסיף "להמשיך קישורה ליהדות באופן המתאים לה". כלומר, צריך להמשיך את הקשר עם הנערה הזאת ולקרב אותה ליהדות לפי דרכה, והרבי סימן חץ לכיוון שולי המכתב שבו היא ביקשה את המתכון לגלידת הפרווה.

המשמעות הייתה שצריך לקרב אותה באמצעות מוטיב כלשהו שמדבר אליה ושהיא מתחברת אליו. כלומר, לא לשלוח לה ספר על הלכות לשון הרע או דברי תורה וכיו"ב כדי לקרבה ליהדות, אלא לשלוח לה את המתכון שהיא ביקשה וכו'. לשמור איתה על קשר. (מתוך מגזין "תורת חיים").